

Jõhvi Keskraamatukogu-kogukonnakeskuse ja ümbritseva väliala arhitektuurivõistluse žürii protokoll

(hanke viitenumber 274608)

ŽÜRII KOOSSEIS

Žürii esimees:

- Vallo Reimaa, Jõhvi Vallavolikogu esimees, žürii esimees,

Žürii liikmed:

- Eve Kottise, Jõhvi Keskraamatukogu juhataja,
- Nelli Sameli, Jõhvi Vallavalitsus, vallaarhitekt, volitatud arhitekt, tase 7,
- Lembit-Kaur Stöör, volitatud arhitekt-ekspert, tase 8, MTÜ Eesti Arhitektide Liit,
- Kristel Niisuke, volitatud arhitekt, tase 7, MTÜ Eesti Arhitektide Liit.

Žürii koosolekul osalesid hääleõiguseta eksperdid:

- Jevgeni Korniltsev, Jõhvi Vallavalitsus, ehitusprojektijuht,
- Ingrid Spitz, Jõhvi Vallavalitsus, abivallavanem.

Osales žürii varuliige Ilmar Aun, Jõhvi abivallavanem, kes asendas Lembit-Kaur Stööri esimestel tundidel.

Žürii sekretär:

- Liina Soosaar, MTÜ Eesti Arhitektide Liit, võistluste koordinaator

TOIMUMISE AEG JA KOHT

19.06.2024 kell 11-18

Asukoht: Jõhvi Vallavalituse suur saal, Kooli 2, Jõhvi

ARHITEKTUURIVÕISTLUSE EESMÄRK

Arhitektuurivõistluse objekt on Jõhvi Keskraamatukogu-kogukonnakeskuse uus hoone ning ümbritseva maa-ala lahendus. Võistlusala asub Jõhvi vallas Jõhvi linna lõunaosas, Puru tee ja Hariduse tänava vahel.

Avaliku ühe-etapilise ideekonkursi eesmärk oli leida parim arhitektuurne ja kasutusfunktsioonile sobivaim lahendus Jõhvi keskraamatukogu-kogukonnakeskuse uue hoone rajamiseks ning terviklik ja kvaliteetne ruumiline lahendus hoonet ümbritseva väliala kujundamiseks.

Uus raamatukogu-kogukonnakeskuse hoone ja seda ümbritsev väliruum pidid olema arhitektuurselt kõrgetasemelised ja arvestama kaasaegsete nõudmistega avalikule ruumile.

Väljapakutud lahendus pidi olema teostatav optimaalsete kuludega, realistlik, ruumisäästlik ja nutikas.

Lahenduse juures tuli eelistada keskkonnasõbralikke, tervislikke ja vastupidavaid materjale.

HINDAMINE JA OTSUS

Arhitektuurivõistluse tähtajaks, 12.06.2024 kl 15 laekus 20 ideekavandit, mis kõik kvalifitseerusid hindamisele.

Žürii liikmed töötasid läbi kõik vastavaks tunnistatud kavandid. Žürii selgitas konkursi auhinnavõitjad välja Eesti Arhitektide Liidu poolt koostatud „[Eesti arhitektuurivõistluste juhend 2013](#)” tingimuste alusel.

Žürii hindas ideekavandite arhitektuurset lahendust vastavalt järgmistele kriteeriumitele:

Hindamiskriteeriumid, mida kasutatakse auhinna võitjate väljaselgitamisel on:

- linnaruumi sobivus ja ümbritseva avaliku ruumi terviklikkus, sh sidus liikuvuse ja maastikuarhitektuuri lahendus;
- arhitektuuri silmapaistev kvaliteet, kunstiline väärtus, värskus ja innovaatus;
- funktsionaalne, kasutajasõbralik ja võistlusülesandele vastav ruumiprogramm;
- energiatõhusus ja kliimamuutustega arvestamine, keskkonnasäästlikkus ja elurikkus;
- otstarbekus, ehituslik ökonoomsus ja minimaalsed kulud objekti elukaare jooksul (ehitamine ja hooldus).

Enne ideekavandite hindamist arutas žürii läbi ootused võistlusele ja töödele.

ŽÜRII ÜLDINE KOMMENTAAR

Valla esindajad soovivad osalejaid tänada ootamatult suure huvi eest ning laekunud tööde hulk oli meeldiv üllatus, rõhutati kõrget taset. Toodi välja, et võrreldes Jõhvi põhikooli võistlusega oli osavõtt kordades suurem.

Võistlusala on üks kiiremini arenevaid alasid Jõhvi linnas ning vallal on plaanis seda ala veelgi rohkem arendada ja tihendada. Võistlusalast üle Puru tee asub kaubanduskeskuse ala, mille väliala on autokeskne ning mitte kuigi jalakäijasõbralik, kuid millel on perspektiivi tulevikus areneda kvaliteetseks avalikuks ruumiks. Võistlusala hoonestamine annab kogu alale olulise lisanduse liikumaks jalakäijasõbralikuma linnaruumi poole ja oleks oluline sõlmpunkt sidudes eriilmelisi linna osasid enda ümber (hariduslinnak, korterelamute ala, kaubanduskeskuse ja selle taga oleva pargi ala ja ajalooline Jõhvi keskus). Valla eesmärk on hariduslinnaku tervik lõpuni viia.

Rõhutati Puru tee olulisust - kuigi tegemist ei ole praegu jalakäijasõbraliku linnaruumiga, siis võib see tulevikus muutuda. Tegemist on aktiivse tänavaga, kus liigub palju inimesi ja potentsiaalseid raamatukogu-kogukonnakeskuse hoone külastajaid. Jõhvi mõistes on Puru tee peatänav, võimalik, et sealt saab olema sissesõit Tartu poolt. See on olulise tiheduse ja aktiivsusega tänav, seega on oluline, et võistlustöö suhestuks Puru teega. Valla esindajatel on lootus, et nii Puru tee kui ka Pargi kaubanduskeskuse väliala muutuksid tulevikus tänapäevaseks avalikuks ruumiks.

Valla vaatenurgast on soov ja plaan hoone kindlasti realiseerida, mitte jääda ootama. Seda ideed on mõlgutatud vähemalt 10 aastat. Keskraamatukogu funktsiooni juurde tuli kogukonnakeskuse idee hiljem, lisandus ka varjendi nõue. Lootustandev on see, et riigi toetusmeetmete voores sai

see taotlus toetuse ja seega liigutakse selle projektiga edasi, ajakava on tihe. Volikogu otsus on selles osas olemas.

Nenditi ka lähteülesande keerukust, mille lahendamisel olid autorid leidnud head lahendused. Seejuures üllatas rohke osavõtt võistlusest. Võistlusala krunt on üsna väike kolmnurkne ala, mis asub teede ristumise kohal ja mida on raske lahendada - ilmselt sellest leidsidki arhitektid väljakutse, ala keerukus tegi ülesande põnevaks.

Jõhvis ei ehitata suuri avalikke hooneid tihti, seega oodatakse uuel hoonelt palju - linnaruumis õige koha peale asetatud sobiv pusletükk võib avada uued võimalused kogu ümbritsevale alale. Eesmärk oli valida selline töö, mis oleks hea avaliku ruumi eeskuju ning arvestab tulevikuga - mis võiks selles piirkonnas juhtuma hakata. Ning et ühel hetkel saaks ülejäänud avalik ruum järgi tulla.

Leiti, et kõik tööd olid tasemel, mõttelend oli kõrge. Enamus pakkumisi on kaasaegsed, milles tuleks ehk muuta nüansse ja detaile, aga üldiselt oli keskmine tase väga hea. Tuleviku perspektiivist vaadatuna on mõned pakutud projektid väga kitsa ajasektori hooned, ajastu põhisus on töödes väga näha.

Mõned tööd eristusid kohe, aga süvenedes on kõigis midagi head - idee, logistika, peamiste sissepääsude asukoht. Žürii rõhutas peasissepääsude ja hoonesisese logistika olulisust. Ruumiprogrammis oli palju funktsioone, millele tuli toimiv lahendus leida. Osa töid olid visuaalselt eristuvad ja paljud tööd oli leidnud välialadele põnevaid lahendusi.

Tehnilisest küljest, netopindade alusel jäädi üldjoontes ettenähtud raamesse, vähesed ületasid seda.

Eesmärk oli valida töö, mis oleks esteetiliselt kõrgetasemeline, aga ka praktiline ja teostatav, vastavalt võistluse hindamiskriteeriumitele.

Žürii töö toimus kahes voorus, kus teise vooru valiti kaheksa tööd.

Teise vooru pääsesid tööd märgusõnadega: KOLM KARU, RÄNDRAHN, PÄRLIKARP, KONKAAV, ORDOVIITSIUM, LUKUKIVI, KOMPASS ja PÖÖRE.

Teises voorus vaatles žürii haljastuse ja väliala teemat, kas hoone toimiks ka ilma väliala kohese väljaehitamiseteta, kuna toetusmeetmete rahastuse tõttu on valla plaan territoorium välja ehitada teises etapis. Samuti lähtuti tugevalt ehitatavusest ja ülalpidamiskulude kokkuhoidmisest. Valla esindajate poolt on väga oluline hoone teostatavus ja sobivus Jõhvi konteksti. Kaalukaks sai aspekt, et hoone mõjuks kutsuvalt noortele ja ei mõjuks liialt elitaarselt ning aitaks käivitada tegevusi väliperimeetri ümber olevas avalikus ruumis.

Žürii hindab tööde taset kõrgeks ning vallavalitsuse esindajad soovivad töid kindlasti kohalikule kogukonnale näitusel eksponeerida.

HINNANGUD IDEEKAVANDITELE

/tähestikulises järjekorras/

“ARMARIUM LIBRORIUM”

Netopinda on ületatud, hoone on liiga suur. Tundub, et see on astmeliselt üles ehitatud majade probleem - kipuvad suureks minema. Võistlusele laekunud astmelistest hoonetest on antud töö visuaalselt ja detailikäsituselt üks tugevamaid. Hoone esteetiline tase on kõrge.

Funktsionaalselt tekib kahtlus, kas selline suur trepistik meie kliimas kasutust leiaks. Sellises mahus käidavat katust on kallid rajada ja see vajab ka pidevat hooldust, samas on hoone ümber rohkelt väliruumi, mida saaks kasutada. Osad ruumid, millele on vajalik pääs otse õuest, on kõrgematel korrustel - tekib vajadus päris palju treppidest ronida.

Puithoone on tervitatav, mõjub soojalt hruštšovkade ja angaaride vahel. Žürii tõi välja, et oleks soovinud näha hoone varjestust ka visuaalidel. Seletuskirjas on seda mainitud, aga varjestus on hoone arhitektuuri osa ja seda peaks kujutama. Hoonel on palju klaasi ja tekib jahutuse küsimus, mis tähendab suuremaid ülalpidamiskulusid. Kuigi peasissepääs on ilus, ei ole see praktiline, varikatus on ainult ühe sissepääsu kohal.

Hoone on Puru tee poolt kinnine, Puru tee poole pole ka dominant, aktsenti. Inimsilma kõrguselt on hoone efektn. Ehitustehniliselt on postide ristlõiked liiga peenikesed, mõjub tikkudest majana ja tõenäoliselt ehituslikult läheksid ristlõiked oluliselt paksemaks.

Projekt ei ole plaaniliselt tugev. Hariduslinnaku poolsesse nurka tekib aatriumiala, mis on segase ülesehitusega. 2. korruse saali fuajee on kitsas ja väheste võimalustega ruum. Kuigi hoone on justkui selgelt tsoneeritud, on problemaatiline see, et hoones tekib suurem ruumiline mäng vaid sissepääsu poolsesse nurka, mujal hoones on ruumid tihedalt üksteise otsa pakitud ning ruumilist mitmekesisust ei teki.

Nõrk külg on see, et maja peamine liikumine käib läbi ühe keskse trepikoja. Erinevate funktsioonide vahel võiks olla suurem vertikaalne ja visuaalselt hoomatav sidusus. Hoone logistika on keeruline ja pole intuiitiivselt haaratav. Hoonesse sisenedes jääb segaseks, kus asuvad raamatukogu osad. Esimesel korrusel on kaks koridori, mis ei ole omavahel ühendatud, see pole hea.

Žürii leidis, et vormistuslikult on renderpildid oskuslikult tehtud, selle töö visuaal on tugev.

“JÕHVIKAS”

Netopinda on ületatud. Tegemist on astmelise majaga, mille puhul on katusel palju käidavat terrassi ja vähe haljastust. Astmestike ehitamine ja ekspluatatsioon on kallis ning sellises mahus ei näinud žürii nendel mõtet. Samuti mõjutab see hoone energiatõhusust ja hilisemat ülalpidamist. Samas on hoone ümber palju välialasid, kus oleks võimalik pakkuda erinevaid tegevusi. Ümbritsev väliala ettepanek on geneeriline ja üksluine, täpsemalt läbi töötamata. Lisaks on laiendatud parklat, autod sõidavad hoone eest lähedalt läbi.

Põnevalt mõjub kangasfassaad. Fassaadi liigendatus on hea, kuid mõjub veidi tasapaksult ja ühtlaselt, ei teki ruumilisi aktsente, hoone peasissepääs ei ole selgelt eristatav.

Plaaniliselt on hoone peasissepääs ja kõik avalikumad funktsioonid hoone ühes nurgas - sissepääsu ala mõjub kitsana. Ruumide paigutus on küll loogiline, kuid ootaks suuremat

vabadust ja mängulisust - mõjub konarlikult ja surutult, ei teki ühte selget tervikut. Tekib palju koridori pinda.

“KOLLAAŽ”

Hoone netopinda on kõvasti ületatud ja tundub naaberhoonele liiga lähedal. Hoone vorm on lahendatud ruudu, kuub kujulise vormiga, mis mõjub ühtaegu selgelt, aga oma suurte mõõtmete tõttu ka irdselt ja liiga suurelt. Arvestades kõrval olevate hoonete suurt mastaapi, oleks oodanud hoonelt veidi rohkem liigendust ja inimmõõtmelisemat skaalat. Ka hoone kubatuur on eksploatatsiooni vaates väga suur. Hoone paviljonilikul kuju võiks hariduslinnaku kontekstis olla mõjuv, samas vähendab paviljonilikkust hoone suurus. Hoone fassaad mõjub monotoonselt. Oleks perimeetri kujundamisel oodanud veidi suuremat liigendatust ja inimmõõtmeliste alade tekkimist hoone vahetus ümbruses.

Parkimiskohti on vähendatud, kuid kuidas parklakohad asendatakse, pole selge. Parklat ei saa aga vähendada, kuna staadionil toimuvad suurvõistlused. Väliruumis on põnevad elemendid, näiteks kaetud õppeklass. Hoone ja parkla vahele on loodud mõnus puhverala, kuigi valla esindajate arvates nii suure pargiala loomiseks sellele kohale pole ruumi. Siiski on väljapakutud tegevusalad sümpaatsed ja positiivne on ka vähese sillutise osakaal. Samas võimaldab asendiplaan vajadusel kohendamist sellisel kujul, et parkimiskohti saaks lisada ja üldine asendiplaaniline idee ei kannataks.

Klaaskatusega atrium toob positiivse aspektina hoonesse õhulisust. Plaanilise ideena läbib hoonet nn kolmas telg, mis ei ole mõeldud otseselt liikumise teljeks, aga visuaalseks teljeks. Kui visuaalse sideme loomine on üldjuhul igati positiivne, siis antud töös jääb küsitavaks telje asendiplaaniline mõjus. Läbiliikumise võimaluse tekitamisel/võimaldamisel oleks telg samas

vähendanud aktiivsust hoone tänavapoolsetel külgedel. Võib-olla oleks võinud kaaluda ka tänavatega ristipidiste visuaalsete sidemete loomist või telje paremat asendiplaanilist lahendamist.

Plaanilahenduselt organiseerib ühe keskse aatriumi tekitamine ruume hästi, kuigi detailides on idee väljajoonistamisega jäädud veidi poolikuks. Aatriumi ümber tekib kohati ebamääraseid ruume, soppa ja koridore. Saalidesse tekib poste, mis muudavad saali kasutamise keeruliseks.

“KOLM KARU“

Minimalistlik hoone, mille proportsioonides on elegantsi. Hoones on maamärgi jõudu, kuigi Puru tee poolt mõjub kinnise ja tuimana. Žürii hinnangul on oluline, et hoone oleks ka sealt poolt avatud. Jääb mulje, et Puru teed on käsitletud negatiivsena, selle poole on hoone justkui müüri teinud.

Siiski on Puru tee puhul tegemist aktiivse tänavaga, kus liigub palju inimesi ja potentsiaalseid hoone küllastajaid. Seega jääb mulje, et hoone loob rohkem võimalusi Hariduse tänavale, mis on jalakäijasõbralik ning mida mööda liiguvad lapsed kooli. See töö muudab Hariduse tänava paremaks, lisab nn sinka-vonka liikumise ja loob sellega inimsõbraliku perimeetri.

Kontseptsioon töötab koos haljastusega - kandiline hoone ja haljastus ümarate vormidega. Väliala kujundus on hea, maitsekas ja äge. Tegevusi noortele on ka õues, samuti katuseterrassil. Terrassid on soovi korral kujundatavad ka rohekatusteks, kui pole soovi tekitada suuri käidavaid katuseid. Erinevalt terrassmajadest, kus žürii on kriitiline terrasside rohkuse ja otstarbekuse osas, on siin hoone mahulisest ideest tulenev liigendus, mis on positiivne.

Peamise sissepääsu ette jääb mõnus väliala. Hoonel on neli sisse-väljapääsu, mis on sopistatud ja liigendatud, see on hea. Siselahenduselt loogiline ja arusaadav hoone. Esimese korruse tasandil mõjub hoone fassaadilahenduses veidi kinniselt. Ribid on justkui läbipaistev, aga suures pildis mõjub monotoonselt.

Sisearhitektuuris domineerib puit ja see mõjub hästi, vineer muudab interjööri mõnusaks ja soojaks. Avarad ja suured ruumid, mille on erinevad kõrgused.

Piltidel näha taustal kõrgemaid hooneid, mis küll vastab linna üldplaneeringule, aga tausta kujutamiseks midagi sassis, kujutatud on suurlinna, mitte Jõhvit, mõjub võõralt. Piltidelt jääb mulje, et Puru tee on kitsas tee, kuid tegelikult on see lai tänav, mis võib küll tulevikus muutuda. Asendiplaanil on joondumine hea, linnaehituslikult eristub ümbrusest. Kuigi hoone nõ vaatab naabrite poole.

Žürri leidis, et tegemist on tugeva tööga, kuid kui vaadelda hoone ja väliala ehitamist etappidena, siis antud hoone ruumiline idee ilma väliala ei töötaks. See oleks kurb, sest kui haljastus ära võtta, siis mõjuks hoone õnnetult, idee kaotaks palju. Tekib küsimus, kuidas teha nii, et ka esimeses etapis oleks puid ja haljastust, sest see on väga oluline. Samas peab tunnustama tööd kui ühte huvitavalt läbilahendatud väliala ja väliala ideega tööd.

“KOMPASS” - III preemia

Üks tugevaima asendiplaanilise ja linnaehitusliku lahendusega töid. Vormiliselt on sümpaatne hoone liigendatus ja avatud esimese korruse tasandilt kõikidesse külgedesse ja jätab võimaluse linnal igasse suunda areneda. Hoone ümber oleks põnev käia. Maamärgi tunnustega maja. Konsool on aga kallis lahendus, kuid samas teeb see hoone huvitavaks. On huvitav, et siseruum kasvab vertikaalselt - ei ole ainult korrused, vaid moodustub sidus voolav ruum.

Kuldse metalli ja tellise mahu jaotus tekib lähtuvalt plaanilahenduse ülesehitusest ja on seeläbi loogiline ja arusaadav, samas tekitab fassaadimaterjalide valik siiski küsimusi ja mõjub veidi formaalselt, antud konteksti arvestades liialt luksuslikult ja ka kommertslikult. Hoone mõjub suurlinlikult, uhkelt, kuigi nii mõnestki teisest võistlustööst sõbralikumalt. Häirib see, et oleks nagu pealinnast võetud hoone, ei suhestu ümbrusega. Hoone lahendus tundub kulukas ja eksklusiivne, mis antud kontekstist ja kogukonda arvestades võib ehk mõjuda võõristavalt. Meeldib, et hoone on pimedas nähtav ja efektne.

Hoone ületab veidi netopinda.

Seltside ruumid on viidud 4. korrusele, kuigi logistiliselt võib see töötada, ei ole see parim lahendus. Kogukondlikud funktsioonid peaksid olema alumistel korrustel, kuigi seda on võimalik hiljem ka muuta. Seltsid on kindlad inimgrupid ning nende üritused toimuvad õhtuti. Kui seltsiruumid jääksid ülemistele korrustele, on oluline lahendada logistika, et ülejäänud hoone saab seltside õhtustel kasutusaegadel sulgeda.

Siseruumide raamatariilulite sein mõjub veidi dekoratiivselt. Hoone plaaniline lahendus on loogiline, keskel asub hoone logistiline pesa, kust pääseb kogu hoone ruumidesse. On hea, et esimesel korrusel on perioodika, laste osakond, näituste- ja kohvikuala.

Välialadel on vähe haljastust, sellega tuleks projektis edasi tegeleda. Selle töö puhul on näha tehnovõrkude ümberehitust. Kuna Hariduse tänav on 2021. aastal ehitatud, siis kas selle ümberehitus on võimalik, ilmselt oleks. Ehitustehniliselt on tegemist betoonist hoonega, monoliitbetoonist korrused.

Üldjoontes väga tugev töö. Kuid on igas mõttes liig - liiga kallis ja liiga suurlinlik. Tundub, et selle hoone puhul peaks tegema palju mööndusi, et mahtuda eelarvesse. NB! Sarnaneb vormikeelelt ja materjalilt ehk liigagi arhitektuuribüroo Cobe raamatukogu hoonele Kopenhaagenis.

“KONKAAV”

Tööl on tugev väliruumi lahendus: sellega on tegeletud, on pakutud välja tegevusi, haljastust, mõeldud on elurikkusele. Huvitava lahendusena mõjub vee kogumine ja taaskasutus. Haljaskatus on hea mõte. Väliala poolest on terviklikkus tugev - idee on lõpuni läbimõeldud. Samas, kui mõelda hoone ja väliala ehitamisele etapiselt, siis esialgu jääb väliala ära.

Hoone netopind on paigas, seda ei ole ületatud.

Hoonel on aktsendiks kellatorn. Hoone mahul on nõ nurgad ära lõigatud. Linnaehituslikult on positiivne, et hoone nurkadesse on püütud väljakud teha. Hammustatud nurgad on moodsad, ruumiliselt huvitav lahendus - avab hoone mitmesse külge. Samas kui nurk on ära lõigatud, aga sissepääsu pole, siis ei teki seal tegelikult väljakule kvaliteete. Mahuliselt häirib ülemine hooneosa katusel, mis ei mõju loomuliku terviku suhtes loomulikuna.

Fassaad on plaaniliselt muutuv, see loob linnaruumi vaheldust. Materjalide poolest on selline alumiiniumfassaad pigem kallis lahendus. See on küll lähedalt vaadeldes efektne, aga kaugvaadetes mõjub monotoonselt. Selline fassaad võimaldab akende paigutamisel suurt vabadust säilitades hoone ühtlase ilme, kuid tähendab ka seda, et ülemistel korrustel suuremaid ribidest vabu klaaspindu/vaateid ei teki.

Siseruumidest avanevad huvitavad vaated. Neljandal korrusel asuvad tseremooniaruumid, efektselt paistab siseruumist tseremooniaruum. Plaaniliselt ei teki ühte suur mõnusat aatriumit, ruumide plaan mõjub konarlikult ja tekib koridore.

“LEHEKÜLJED”

Hoone mõjub veidi kavandlikult ja lõpuni läbitöötamata. Väljapakutud raamatu lehekülgede idee pole arusaadav, mida idee ruumiliselt teeb. Raamatu lehekülgede motiiv tekib peamiselt läbi vahelagede ja katuse servade kujutamise ning seepärast mõjub idee formaalselt ja narratiivselt. “Lehekülg”, millest tekib aatriumi avarus, tegeleb ideega ruumiliselt ja oleks sellekohast sisendit oodanud hoone lahenduses mujaltki.

Netopinda on ületatud. Hoone väljub hoonestusalast.

Hoone ei sobitu konteksti, kuna mõjub suurelt ja elitaarselt. On positiivne, et hoonel on suured varikatused, mis varjestavad päikest ja pakuvad passiivset jahutust, samas on hoonel klaasipinda liiga palju. See viib ekspluatatsioonikulud kõrgele. Ehitustehniliselt on hoone keeruline ja kallis ehitada. Valge betoon eeldab hooldust, et see ka valgena püsiks.

Interjäär on avar ja õhuline, kuid tundub ka samas kuluka lahendusena. Kuupmeetreid on hoonel pigem palju.

On positiivne, et hoonel on leitud selge idee, kuid lõpptulemus mõjub formaalsena, kandvat ideed ei ole arendatud toimivaks ja põnevaks ruumiliseks tervikuks.

“LENDAV VAIP”

Hoonel tundub olevat vähe sissepääse ja seetõttu ja vähe avatust. Kogu hoone perimeeter võiks suhelda rohkem end ümbritseva linnaruumiga. Hoone Puru tee poolne külg on kinnine, pöörab ennast pargi poole ja on seeläbi avatud vaid ühelt poolt. Hoonele lähenetakse väga mitmest küljest ja suunamine vaid hariduslinnaku poole pole põhjendatud. Staadionil on suured üritused, sealt poolt võib tulla kasutajaid. Ühte osa kaubanduskeskuse parklast kasutatakse vilkalt, sealt ootaski hoonele avatust.

Hoone ruumid vastavad ülesandele, netopinda pole ületatud.

Hoone plaaniline lahenduses tekivad ühele küljele kinnisemad ruumid ja teisele küljele avatud ruumid, mis ruumide paigutamise mõttes loogiliselt mõistetak. Avatud osas väga prominentsel kohal palju trepistikku, mis võiks lisaks logistilisele liikumisele olla avatud ruumi osaga paremini ühendatud ja tegevusteks paremini kasutatav.

Ehitustehniliselt ja ülalpidamise poole pealt mõistlik lahendus. Tekkis küsimus, et katuse kausjas kuhu kogub hästi lund ning kuidas lahendada lumekoristus katusele. Selle lahenduse puhul peab ka mõtlema kuidas lahendada maa-aluste tehnosüsteemide ümbertõstmise, sellekohast nõutud skeemi pole esitatud.

Lõunapoolne fassaad on puidust. Naturaalse puidu viimistluse puhul peab arvestama, et fassaadid ei vanane ühtlaselt ning ühtlane puidune mulje võib ajapikku muutuda. Fassaadi osi on võimalik toota puitelementidest, mis on positiivne. Probleemaatiline on suurte aatriumi akende pesemine (kulukas), siiski on see lahendatav robotiga. Hea plaan varjendi jaoks, kaks sissepääsu ja üks õuest. Väliruumi lahendus mõjub monotoonselt ja poolikult.

“LÖIMTELG”

Linnaehituslikult pöörab hoone end tugevalt Puru tee poolt, samas on sissepääs ka teiselt poolt hoonet. Sissepääsude paljusus on hoones positiivne, kuid sellele vaatamata mõjub hoone pigem kinniselt ja suletult.

Hoone mahu liigendatus on sümpaatne, samas mõjub kogu tervik veidi pompöösselt. Ehk tekib see mõju sellest, et fassaadidel on küllalt ühtlane ja monotone viimistlus. Kõik pinnad on justkui võrdsed (klaas+riibi) ja ei teki erinevaid kontraste, mis raskendab hoone lugemist - sissepääsudest arusaamist jne.

Ümarad nurgad mõjuvad formaalselt ja dekoratiivselt. Kuna tegemist on praktiliselt klaasmajaga, siis tekib küsimus võimalikust varjestamisest. Kitsad ribid ei pruugi anda soovitud tulemust. Samuti on küsitav sellise maja energiatõhusus.

Hoone plaaniline lahendus on kompaktne, plaan on loogiliselt teljele üles ehitatud. Tekkiv sisetänav on hea ja kaubanduses toimiv lahendus, kuid iseasi, kas ka antud hoone puhul toimiks. Keskne atrium mõjub oma kõrguses liialt kitsalt ja ei toimi.

Sellel hoonel on kõige kompaktsem varjend, kuigi varjendist õue väljapääsu tehtud ei ole.

Hästi vormistatud töö.

“LUKUKIVI” - I preemia

Tegemist on üldiselt ülesehituselt tugeva tööga. Lukukivi idee asendiplaaniliselt - tänavad ja lähenemissuunad ühendatakse omavahel lukukiviga, on sümpaatne lähenemine. Selle töö puhul toodi välja tugev ideeline lahtiseletamine skeemide põhjal. Hoonel on loogiline sisemine tsoonimine, kus tekib kolm suletumate ruumide gruppi, mis on omavahel ühendatud avatud ruumiga. Sümpaatne on peasissepääsu rõhutamine varikatusega, loodava hoovi motiiviga.

Hoonel on mõjuv, äratuntav ja originaalne, aga mitte liialt keeruline vorm. Ehitustehniliselt ei ole tegemist keeruka majaga. Hoone suhestub erinevalt paljudest teistest töödest kogu ümbritseva linnaga ja ei ole tekitatud tugevat hoone nn tagumist poolt. Tõusev maht ei eristu ühe tornina, kuid mõjub tänavate ristmiku poolt siiski aktsendina, mis on hästi vaadeldav ka ajaloolise Jõhvi linnaosa poolt saabudes. Hoone sulandub vormiliselt ja proportsionaalselt hästi konteksti.

Antud hoone puhul võlub inimmõõtmeline pool-sisehoovi lahendus. Sisehoov tekitab sissepääsu juures sümpaatse pausi, nn ülemineku- ja tegevusruumi sise- ja väliruumi vahel. Sisehoov annab palju juurde ning lõhub ala lagedust. Hoonel on oma karakter ja see eristub.

Kaaluda võiks esimese korruse fassaadil rohkem avasid, et suurendada hoone suhtlemist ümbritsevaga veelgi. Hoone lahendamine on töös tugev, kuid väliruumi maastikuarhitektuuri osa mõjub formaalselt, sellega tuleb edasi töötada. Hoonel on tugev kontseptuaalne ülesehitus, mis võimaldab seda maja kui süsteemi vastavalt vajadusele edasi arendada. Linnaehituslikult on

külastajale arusaadav, kus on hoone sissepääsud ning kust tekivad hoone sees võimalikud edasilikumise võimalused. Puru tee pool tulles on miinus, et jalakäijate ülekäik ei suhestu hoone sissepääsuga.

Huvitav ettepanek on katusesse integreeritud päikesepaneelid. Töö edasiarendamise käigus tuleks säilitada katuse vormi puhtus ja vältida tehnosüsteemide (ventilatsiooni korstnad jms) juhuslikku sattumist katusele. Küsimus on ka selles, et palju paneele üldse vaja on, võib-olla pole vaja tervet katust paneelidega katta. Sademete äravool katusele tuleb tehniliselt hästi lahendada.

Korruseplaanid on hästi lahendatud, hoonesse pääseb kolmest kohast. Plaanilahenduselt on ära paigutatud saalid ning nende vahele on jäetud vaba voolav ruum. Saalid on paigutatud esimesele korrusele, mis on kogukonnanahoonetele sobilik, kuna need on ruumid, mida põhiosa külastavatest inimestest kasutavad. Kuigi plaanis on väikesi vigu, näiteks pole väikese black-boxi kuju õnnestunud - tekkinud on kummalise kujuga väljavenitatud ruum, see tuleks edaspidi korda teha. Osad väiksemad ruumid on paigutatud suurte ruumide nurkadesse (wc-d), mida annaks paremini lahendada.

Siiski on plaanilahendus väga hea, kuna esimesele korrusele on ära paigutatud palju ruume. Logistika on paigas, mis on hoone igapäevaelus suur pluss. Hoone on ruumikas, kaasaegne, valgusküllane ja ei mõju elitaarselt ega kallilt. Tööst õhkub soojust. Siseruumid on mõnusad. Liuturu laste alas on tore mõte.

Töö vajaks täpsemat läbitöötatust, näiteks on Puru tee ja viadukti poolsed sissepääsu varikatused liiga väikesed, sissepääse võiks rohkem rõhutada, näiteks sügavusse viia, et rõhutada nende tähtsust.

Enim tekitas žüriis poleemikat metallprofiilist fassaad. Soovitus on sellega edasi töötada, et leida parim lahendus, kuna metallfassaadi seostatakse tihti odava kaubanduskeskuse lahendustega - tuleks vältida odavat ja ajutist muljet.

Žürii ettepanekud võidutöö edasiseks projekteerimiseks:

- Võttes arvesse Jõhvi linna varasemaid ebaõnnestumisi hoonete viimistlusmaterjalide puhul, siis peaks fassaadi ja selle materjale edasi arendama, proovida ehk teisi materjale.
- Žürii rõhutab, et sissepääsu markeerimine detailis nõuaks edasiarendamist - tagumise sissepääsuga on kõige rohkem vaeva nähtud, Puru tee sissepääsu edasi arendada, ristmikult, põhjasissepääs vajaks edasiarendamist.
- Välihalade lahenduste osas peab edasise projekteerimise käigus ideed edasi arendama: tihendada, lisada rohkem tegevusi, praegu natuke pinnapealne.
- Ruumijaotus on hea, soosib raamatukogu tööd ja noorte integreerumist, seda ideed võiks hoida ja tugevdada.
- Harmoniseerub viimasel ajal teiste hariduslinnakusse rajatud hoonetega, see on tugev idee. Geomeetriselt viie nurgaga maja, tahukas teiste seas. Geomeetriselt rõhutatud.
- Sisehoov annab palju juurde, lõhub ala lagedust. Hoonel on karakter, see eristub, seda peab hoidma.
- Kaaluda avade lisamist esimese korruse ulatuses, et suurendada hoone avatust ümbritsevale linnale veelgi.

“MEKA”

Suur kuubikujuline maht mõjub veidi liiga suurelt. Hoone välisilme mõjub tavaliselt. Hoone on kompaktne, aga ei mõju suure mastaabi tõttu kutsuvalt. Hoone fassaad on Puru tee poolt kinnine. Meeldiv on see, et esimest korrust on püütud avada ja hoonesse sissepääse on mitmest küljest. Samas pole sissepääsused siseruumis omavahel visuaalselt ühendatud, seega tekib küsimus, kuidas tagada ülevaade hoonet külastavatest inimestest.

On sümpaatne, et hoone sissepääsude juurde tekivad varikatustatud alad, mis pehmendavad ja lõhuvad üldiselt suurena mõjuvat mahtu ja muudavad hoone esimese korruse tasandil inimhõõtmeliseks. Samuti muudavad äralõigatud nurgad hoone sissepääsused kasutajatele intuiivselt tajutavateks.

Plaaniliselt on hoone kompaktne ja hästi läbitöötatult, samas tekib omajagu koridore, kuid ka avaraid alasid. Avatud ja kitsamate alade vaheldumine on positiivne. Katuseterrassi ümbritseval alal võiks kaaluda katuse haljastamist, et seal olles oleks mõnusam vaade.

Ehitustehniliselt on betoonplokkidest ehitamine aeganõudev. Fassaadi lihtsus mõjub sümpaatselt, aga kohati jääb fassaad liigagi lihtsaks. Kuna fassaadis on kasutatud üsna jämedat puidu ristlõiget võiks kaaluda ka fassaadi kandma panemist. Puitfassaadi puhul oht, et fassaadis ei jää naturaalne puit ilus, kuna seda vaja ilmastiku eest erinevate tööstlustega kaitsta.

“MÖTTERADA”

Hoone teeb tänavaruumis palju ümberkorraldusi, välja on pakutud tihedalt funktsioonidega pikitud väljaku idee. Väliraamatukogu idee on vahva. Üldiselt on väliala suurejooneline, väljapakutud vormid on põnevad, kuid tekib küsimus, kas seda kõike on vaja, mõjub liigsena. Välialade lahendus teeb selle lahenduse kulukaks. Linnapoolses küljes on hoonele kinnisem vaade. Ribistik mõjub õhulisena, samas mõjub hoone ikkagi raskepäraselt. Vaadatel ei tule klaas esile, ei eristu muust materjalist. On positiivne, et hoone pikemad küljed mõjuvad avatuna, õhuliselt.

Selle töö puhul tundub, et kõik on justkui olemas, aga lõpptulemus mõjub pikkade ühtlaste fassaadide ja paljude detailide tõttu kommertslikult.

Ruumiplaaniliselt on hoone hästi organiseeritud, avaramad ruumid on koondatud Puru tänava ja hariduslinnaku poole, korterelamute poole jääb veidi kinnisem töötajate ala. Netopinda on veidi ületatud. Maa-aluseid tehnosüsteeme tuleks selle lahendusega liigutada, aga väiksemas mahu.

Interjäär on meeldiv, siseruumi raamaturiil tundub praktiline, üks suur riiul mõjub atraktiivselt, kuid kas on ka realselt kasutatav. Raamatukogu töötajate seisukohast ei ole kõrge redelitega ligipääsetav riiul hea lahendus.

Väliskujunduses on häid ideid, kuid tundub töömahukas hooldada. Siin peaks olema täistööajaga aednik.

“ORDOVIITSIUM” - Ergutuspreemia

Antud töö puhul on tegemist ainsa lahendusega, mis tõstab esile piirkondlikku tööstuskultuuri, looduslikku paeklinti, savi ja liiva. Omapärane lahendus, mis on seotud kohaliku kultuuriga. Rõhutatult kohalik. Hoone üldmulje on tööstushoonet meenutav ja kaevandusarhitektuurile vihjav. Tööl on palju plusse, kuid tekib küsimus, kas inimestele, kes elavad ise igapäevaselt tööstuspiirkonnas, võib hoone tunduda tööstusarhitektuuriga liialt sarnane, samas on selle rõhutamine ikkagi positiivne.

Väljapakutud materiaalsus on sümpaatne. On näha, et materjaliga on tegeletud. Esteetika on kena, hallika kivi tekstuuri mõjub siiski võõralt, võiks olla paekivi. Fassaadil võrguga mängimine mõjub värskelt.

Mahuliselt tundub, et hoone on küllaltki ühele poole vaatav. Vaated võiksid olla ka staadioni ja kunstikooli suunas, väliala poole. Puru tee ääres mõjub hoone liiga massiivselt, suure seinana.

Küsimusi tekitab, mis on antud töö puhul konsooli mõte, mida seal all teha saab, seal ei tundu sisse-väljapääsu olevat. Seda on vaja tasakaalustada ja ehitustehniliselt tundub seda ülikeeruline teha, kuna konsooli alumisel mahal on palju aknapinda. Seega on konsooli lahendus tehniliselt küsitav. Tundub, et seda mahtu saaks vajadusel postidega lahendada.

Tseremoonia ruum on neljandal korrusel, mis on küllastajale küllalt pikk teekond.

Kogukonna ruumid ja raamatukogu võiksid olla rohkem üks tervik. Hoone mahuline idee koosneb kahest mahust, mis on omavahel seotud avatuma aatriumiga. Oleks tahtnud avatud aatriumi tajuda väljastpoolt ka viadukti poolses küljes. Kahte mahtu ühendav aatrium on ruumiliselt loogiline idee, samas tekib viadukti pool hoonele ette justkui kinnine sein, kust pole tajutavat läbipääsu. Sissepääsu oleks võinud paremini markeerida, seda pole eriti märgata.

Hariduslinnaku poolne külg avatum ja sellisena sümpaatne. Hariduslinnaku poole tekib mõnus inimõõtmeline olemisala koos mõnusa vaaterõduga.

Plaanilahendus mõjub kohati juhuslikult, oleks oodanud ka plaanilahenduses kahe mahu suuremat ühendamist ja aatriumi õhulisust ja avarust.

Üldmuljelt jääb liiga suletuks. Siiski eristuv lahendus, üks originaalsemaid ja sümpaatsemaid töid. Žürii tunnustus materjaliga eksperimenteerimise eest.

“PÄRLIKARP”

Esmane emotsioon on, et hoone on pompöösne, mõjub monumentaalselt, tundub suur ja piltidelt ei saa kontekstist aru. Hoone mõjub konteksti eiravalt. Tundub, et eesmärk on olnud varjata ära korterelamud. Ainuke lahendus, mis säilitab olemasoleva parkla. Hoone suunab end väga tugevalt hariduslinnaku poole, samas jääb teistest külgedest pigem suletuks ja jääb sellisena suletuks ülejäänud linna ja tulevikuarengute suhtes.

Ka plaanidelt tundub, et hoonel on tagumine ja esimene ots. Plaanilahendus rõhutab sümpaatselt suurt saali - see on maja süda. Plaan on väga hästi lahendatud, tekib struktuur - keskel avatud ruumid ja ümber kinnisemad.

Huvitav sisearhitektuur. Saali ümber on dekoratiivsed riulid ja need ilmselt rahvaraamatukogu raamaturiulite jaoks ka ei töötaks, sest inimesed ei saa sealt raamatuid kätte. Samas loob struktuur hoonele äratuntava südamiku ja on sellisena positiivne.

Ronitaimestik fassaadil tundub selle töö puhul väga tähtis osa. Oleks hea näha, milline näeks hoone välja talvel või ilma taimestikuta. Oleks see siis liiga klaasine, kas mõjuks helgelt? Taimestikuga kaasneb ka hooldusvajadus. Positiivne on see, et taimed fassaadil on kutsuvad lindudele. Samas varjaks taimestik hoonest avanevaid vaateid.

Jääb mulje, et ei ole tajutud Puru tee olemust. Puru tee poolt pilti tehtud ei ole. Pole ka vaadet, kuidas linnulennult hoone paistaks. Peasissepääs on paigutatud Hariduse tänavale.

Arhitektuuris on ilusad momendid ja tugevad kujundid: trepp, saal kesksel, üles minek ja taimestik. Siiski pole linna poolt tulles tugevat nägu, et see ongi meie kogukonnakeskus.

“PILVEATLAS”

Mõjub kogukonnakeskuse hoonena liiga kinniselt. Tajuda on teatavat raskust ja pompöössust, mis kogukonnakeskuse kontekstis võib mõjuda hirmutavalt. Plussiks on terrassid, rohelus ja katuseaiad. Sellega seoses tõstatub lumelükkamise küsimus.

Hoone mõjub akadeemilisena ja sellisena ka kogukonnahoone ja rahvaraamatukogu jaoks pisut elitaarselt. Arhitektuuri mahtude pooldest mõjuvad tõusvad mahud elegantselt, pakutud ruudustik ja süsteemsus iseenesest on sümpaatne. Hoonele lisavad massiivsust tulbad.

Valla soov on, et hoone mõjuks kutsuvalt kõigile kasutajatele. Eeldus on see, et õpilased hariduslinnaku koolidest keskusesse tõmmata. Et see oleks ruum eelkõige noortele, mugav ja mõnus. Žürii tõi välja, et terrassmaja ei pruugi meie kliimas piisavalt kasutust leida, kuigi hoone katus toimiks ka lihtsalt haljastatud ja mittekäidavate pindadena. Terrassipinda võibki vaadelda rohelse pinnana - rohekatused on keskkonnahoidlikud.

See on hoone on netopinnalt üks väiksemaid, kuid siiski väljub hoonestusalast. Hoone ei ole Puru teelt liiga avatud. Hoone fassaad mõju monotoonselt, mida siiski tasakaalustab mahtude dünaamilisus.

Siseruumides on sümpaatsed raamaturiiulite lahendused. Samuti väliala väikevormid nagu lehtlad ja väliklassid on sümpaatsed. Kogu väliala on hästi läbitöötatud. Plussina toodi välja ehitustehnilist lihtsust - monteeritav raudbetoon.

“PÖÖRE” - II preemia

Asendiplaaniliselt huvitav töö, mis üritab mahuliselt mängida mitme suunaga. Hoone pakub kompaktse lahenduse, mille puhul on mahud üksteise suhtes pööratud, mis tekitab lihtsa võttena põnevaid ruumilisi olukordi. Ülestõstetud maht loob enda alla kaetud ala, mis on meie kliimas hea lahendus.

Positiivne, et võrreldes teiste töödega, tekib selle puhul Puru tee äärde avalik ruum. Miinuseks on ehk see, et Hariduse tänava promenaadile on mahuliselt nõ selg pööratud - Hariduse tänavalt mõjub veidi tagaküljena, kuigi on samuti oluline jalakäijate telg. Samas, rohuluse ja maastikuga mängimine pehmendab seda muljet.

Meeldib, et maastikku on muudetud, on tekitatud tõstetud haljasalad, see teeb Hariduse tänava palju huvitavamaks. Maastikusse on planeeritud vallid, mis tekitavad varjestatud sisehoovi. Kuigi sadevee lahendus ei lähe sellisel juhul praegusega kokku.

Siiski on hoone avatud rohkem kui ühte külge, kuigi peafookus on suunatud Puru tänavale. Hoone ei loo vahetusse ümbrusesse nii väga tegevusalasid, mahu all on küll väljak, kuid muus osas sissepääse pigem ei ole. Fassaad ja hoone esimese korruse perimeeter mõjuvad veidi monotoonselt, mis ei tekita inimmõõtmelisust ja õdusat väliruumi enda ümber.

Materjalidest on välja toodud liimpuit, millest ehitamine on lihtne, kuid praktiliselt on lahendused kulukad. Hea on see, et on arvestatud tehnovõrkudega, hoone on lükatud vastu Puru teed. Hoone fassaadil annavad varjestust lamellid. Töö puhul olid energiatõhususe aspektid hästi lahti kirjutatud, jahutusvajadus jms. Üks fassaad lahendatud led-fassaadina, kindlasti noortepärane lahendus.

Varjend asub hoone keskel. Saalide lahendus on hea. Tseremooniasaal asub kolmandal korrusel, sealt on võimalus väljuda terrassile.

Siseruumis väljapakutud meeletu raamaturiiul ei ole raamatukogu töös praktiliselt kasutatav. See on teadusraamatukogu lahendus, aga see on edaspidi muudetav. Siseruumid on hästi ja huvitavalt lahendatud. Tugev töö, milles on kontseptuaalset selgroogu. Lihtsa liigutusega tekib põnev ruum.

“RÄNDRAHN” - Ergutuspreemia

Maastikuga mängimine hoone ümber on meeldiv ja tekitab hoone ümbruses ilusaid veidi romantilisi olukordi. Kogu lahendus töötab vaid koos maastikuga. Tundub, et on küllaltki ühele poole suunatud hoone, mängib seda mängu, et on ühele poole kinnine. Hoonel on palju teravaid kolmnurkseid nurki. Katusemaastik mõjub huvitavalt.

Puru tänava äärne ruum mõjub anonüümselt ja lagedalt. Maastikus tõstetud künkad lisavad privaatsust, kuid tõstatavad sagedee teema, kuid selle saab lahendada. Kohati tundus selles töös liiga palju asju ja keeruline tabada hoone läbivat struktuuri ja kontseptsiooni: juhtub palju nii fassaadis, motiivides, materjalis, hoone kujus jne.

Üks madalamaid hooneid, ca 13 meetrit, mõjub madalalt, aga mahutatud on kolm korrust. Suur ehitusalune pind.

Parkla on suuremas osas säilitatud.

Fassaadid on kogu perimeetris kohati liiga võrdne, samas on positiivne et avab end veidi ka Puru tänavale, kuhu tekib katusealune. Tehtud on kaks sissepääsu, kuigi üks neist on kehvem - siseneja satub koridori.

Hoone sisemist avarust on vähe. Interjäär on üldiselt hästi lahendatud, individuaaltöö ruumid on head. Plaanilahenduselt justkui korall, siiski puudub loogiline struktuur, kuidas see hoone ennast

üles ehitab, ei teki hierarhiat ja ruum pole hästi loetav. Korrused ei lähe kokku ning planeering tundub keeruline, samas trepp väljast tseremooniaste saali on tore. Varjend asub põhjapoolses osas esimesel korrusel ning on riskasutuses hoiuruumiga.

Seletuskirjas on hoone ehitustehniliselt suurepärasel lahtikirjutatud. Välja on toodud kõik põhikonstruktsioonid, kirjelduse järgi tundub lihtne ehitada, palju kasutatakse standardlahendusi. Hoone plaani ja visuaale vaadates ei ole see nii üheselt selge.

Etapilisuse aspektist oleks vaja ehitada lisaks hoonele mingi osa maastikuarhitektuurist kohe, kuna ilma selleta ei toimi.

“RIIM”

Hoone mõjub kinniselt - Hariduse tänava ja Puru tee poolt tunduvad hirmutavad seinad. Ilmselt on arvestatud müra tõkestamisega ning seepärast on aknaid vähe. Tänavalt vaadates ei mõju hoone avatuna. Kaubanduskeskuse parklat on välditud, kuid see võib tulevikus muutuda. Peaks mõtlema, et hoonele lähenetakse viadukti poole, siis mis vaated sealt avanevad. Puru teelt on hoone kinnine ja mõjub kindlusena. Otseteed sealt poolt ei tulegi. Pargi keskuse poolt peaks olema kindlasti avatud, sealt tulevad inimesed.

Plaaniliselt tekib palju koridore ja justkui suletud ruumi. Töö ei ole selget selgroogu, et kuidas hoone on üles ehitatud. Hoone plaan mõjub veidi segaselt. Pakutud on maa-alust varjendit, kuid küsitud oli maapealset.

Fassaad mõjub monotoonselt. Terrassidega vaade on kihvt, seal saab päikest võtta kuid projektis pole välja toodud, mida terrassidel veel teha saaks. Asendiplaaniliselt on positiivne hariduse linnaku poole tekkinud (pool)hoone ja liigendus.

See töö on totaalset ruudustikku pakkuvatest töödest täiesti teises äärmuses.

“TÕUSEV TÄHT”

Töö tekitas žüriis ohoo-efekti. Hoone mõjub mängulisena. Asendiplaanis on hoone Puru tee poolt kinnine ja suunab kasutaja tugevalt ühele poolele. Tekkinud sisehoov peaaegu peidab end ümbritseva linna eest. Alt ülesse tõusva katuse maastikuga eksperimenteerimine on tore, samas jääb küsitavaks, kuidas selline võte linnaruumi rikastab.

Kõrgem osa läheb kortermajale liiga lähedale. Fassaad on siiski põnev ja eksperimentaalne. Tore, et on katsetatud midagi teistsugust kui nn akendega maja. See toob siseruumi põnevat valgusmängu ja ei oleks lihtsalt formaalne fassaadi kaunistamise võte. Ka pimedas mõjuks hoone hästi.

Katuselahendus on huvitav, kuigi reaalsuses tuleks lisada piirdeid jmt, mis seda puhast efekti pisendavad. Küsimust tekitab, kui palju seda ronitavat pinda siiski kasutatakse.

Hoone sissepääs jääb liiga nurga taha. Sisehoov mõjub samas õdusalt, aga lõppkokkuvõttes jääb see linnaruumist liiga irdseks. Ka katusealust ruumi on pigem vähe.

Ruumi ülesehitus on tore. Üleskeerduv ruum on põnev katsetus. Kuusnurkse tseremoonia saali motiiv on põnev, samas on ruum ilma akendeta.

Katuse hooldus on ebaselge. Valge fassaad leevendab päikesekiirgust, kuid vajab hooldust. Ehitussõlmed on keerulised ja seega kallimad. Ristkihtliimpuidu kasutamine panustab

rohepöördesse, kuid hooldus vajab läbimõtlemit. Jääb ebaselgeks, miks on kasutatud vaivundamendi kasuks, millest on seejuures lähtunud, see lahendus on oluliselt kallim.

“TRIORUUT”

Selle töö puhul väljub hoone trepp hoonestusalast ja selle aspekti muutmine on keeruline. Võimalik, et treppi saab veidi ümber mängida, kuid trepp on selle hoone visuaalsest aspektist kõige põnevam osa, kahju, et seda pole koos hoonega lahendatud. Antud juhul tekib trepi alla lihtsalt veidi pime nurgatagune ruum. Trepp loob sissepääsu teisele korrusele. Hariduse tänava poole on pakutud väljak, mis on positiivne.

Hoone avab end justkui ainult ühele poole. Hoone perimeeter, kui välja arvata suur trepp on küllalt monotone, peamine sissepääs jääb nõ nurga taha, pimedate trepialuse vahetusse lähedusse. Sissepääs võiks olla nähtavam ja uhkem.

Esimesele korrusele on toodud näitusepind, istumiskohad ning saal on ka sealsamas. Plaaniliselt ongi kõik avatud ruumid toodud hariduslinnaku poole, kinnisemad ruumid jäävad selle taha. Plaan küllalt kompakte ja hästi läbi töötatud, samas ongi peamine probleem ka plaaniliselt suunamine tugevalt vaid ühte külge. Kinniste ruumide ühte serva koondamine loob sinna palju koridori pinda.

Varjendina on ristikasutusse pakutud väike saal. Küsimusi tekitas, et kui kogu hoonestusala on kasutuses, kuidas saab netopind olla seejuures nii väike. Fassaadilt on hoone lihtne, ehk liiga lihtne. Ei ole miskiit, mis jääks meelde või eristuks.

Selle töö puhul jäi silma, et haljastusega on tegeletud, aga piltidelt jääb ikkagi silma kivi, liiga palju sillutist. Kui tahaks suvel palava ilmaga maja ümber hängida, siis see ei ole see koht.

OTSUS

Pärast arutelu ja ideekavandite võrdlemist otsustas žürii konsensuslikult määrata preemiad järgnevalt:

I preemia (13 000 €) ideekavandile märgusõnaga “LUKUKIVI”,
II preemia (10 000 €) ideekavandile märgussõnaga “PÖÖRE”,
III preemia (7000 €) ideekavandile märgusõnaga “KOMPASS”,
Ergutuspreemia (3500 €) ideekavandile märgusõnaga “RÄNDRAHN”
Ergutuspreemia (3500 €) ideekavandile märgusõnaga “ORDOVIITSIUM”.

Žürii ettepanekud võidutöö edasiseks projekteerimiseks:

- Võttes arvesse Jõhvi linna varasemaid ebaõnnestumisi hoonete viimistlusmaterjalide puhul, siis peaks fassaadi ja selle materjale edasi arendama, proovida ehk teisi materjale.
- Žürii rõhutab, et sissepääsu markeerimine detailis nõuaks edasiarendamist - tagumise sissepääsuga on kõige rohkem vaeva nähtud, Puru tee sissepääsu edasi arendada, ristmikult, põhjasissepääs vajaks edasiarendamist.
- Väliälade lahenduste osas peab edasise projekteerimise käigus ideed edasi arendama: tihendada, lisada rohkem tegevusi, praegu natuke pinnapealne.
- Ruumijaotus on hea, soosib raamatukogu tööd ja noorte integreerumist, seda ideed võiks hoida ja tugevdada.
- Harmoniseerub viimasel ajal teiste hariduslinnakusse rajatud hoonetega, see on tugev idee. Geomeetriselt viie nurgaga maja, tahukas teiste seas. Geomeetriline jõhvikas.
- Sisehoov annab palju juurde, lõhub ala lagedust. Hoonel on karakter, see eristub, seda peab hoidma.
- Kaaluda avade lisamist esimese korruse ulatuses, et suurendada hoone avatust ümbritsevale linnale veelgi.

Võitnud ideekavandite märgusõnad kuulutatakse välja 28. juunil 2024.

Võitjate avalikustamine toimub 4. juulil 2024 kell 16.00 Jõhvi vanas vaksalihoones aadressil Kooli 21 Jõhvi.

/Protokoll on allkirjastatud digitaalselt/

Vallo Reimaa

Eve Kottise

Nelli Sameli

Lembit-Kaur Stöör

Kristel Niisuke